

Intervju med Daniela Sarkan

Daniela "Della" Sarkan började spela handboll i Skogås HK när hon var sex år. Hon hade fått ett infobrev i skolan och tyckte att handboll verkade roligt. Första träningen var det endast två stycken som kom och man lekte skepp, hav och land tillsammans med de tre tränarna. Andra träningen kom det fler spelare och Della tyckte det var väldigt roligt och kände ganska direkt att handboll kändes rätt för henne.

Della har precis som Karin Naucier varit med hela vägen från division 2. Hon var bara junior när man startade Hammarby men hon fick snabbt ett stort förtroende från ledningen. Spårvägen hörde av sig i samma veva men Della valde att stanna och har aldrig funderat på att välja någonting annat. I Hammarby ville man satsa på unga tjejer och Della blev del av stommen som man sedan byggt laget kring.

- Jag valde att stanna eftersom jag visste att jag skulle få spela mycket och man uppmuntrade oss unga spelare att ta plats och utvecklas, plus att jag är ganska bekväm av mig, berättar hon.

Hon funderar så här i efterhand på hur hon klarade av att dra det tunga lasset när hon var så ung, men uppenbarligen gick det väldigt bra och hon tycker att hon hela tiden utvecklats.

Förra året blev Della utsedd till lagkapten, ett uppdrag hon klarar med bravur och hon är väldigt uppskattad av sina lagkamrater. Hon är en person man snabbt får förtroende för och hon är duktig på att känna av stämningen i gruppen.

Dellas mål med handbollen är att hålla på så länge hon tycker att det är roligt. Hon vill gärna spela utomlands eftersom att det skulle skilja sig mycket från svensk handboll samt vara en mycket bra erfarenhet. Landslaget känner hon dock är långt borta.

Det bästa med att spela handboll är enligt Della att spela försvar.

- Jag älskar att spela försvar och att smälla på. Att mycket är tillåtet i handboll och att man alltid måste kämpa och aldrig kan slappna av tycker hon är kul.

- Sen är det väldigt roligt att skjuta straffar, säger hon med ett skratt.

Mest av allt uppskattar hon dock gemenskapen. Hon tycker att handbollen är som en andra familj och att hon alltid känner sig trygg där.

Hennes mål är att alltid göra sin bästa match varje match.

För två veckor sedan gjorde Della elitseriepremiär mot Skånela hemma i Eriksdalshallen och det var nervöst

- Jag mädde jättedåligt i magen innan matchen, men det släppte ganska snabbt.

Att få spela inför 623 betalande åskådare tyckte hon var jättekul och att det kändes som att Hammarby hade en åttonde spelare på plan i och med stämningen från publiken. Hammarbys motståndare skall få känna på att Eriksdalshallen är Hammarbys hemmaplan och där ska man inte ta poäng så himla lätt.

- Det var ett bra första elitserieminne, säger hon.

Hon tycker att det gick ganska enkelt för Hammarby mot Skånela men att man mot Västerås fick smaka på att minsta misstag resulterade i mål i baken. Att man i elitserien är tvungen att slappna av samtidigt som man måste spela smart.

- Man måste vara ful tillbaka när man får smällar. Man kan inte bara nosa utan måste trycka dit näsan för att få något, säger hon och man kan nästan höra Brors röst i hennes mun.

Hon påpekar även att man måste hjälpa varandra till lägen och utmana sin spelare ordentligt.

Enligt Della är hennes styrkor att hon är en bra trea i försvar, att hon är bra på att peppa laget, är en säker straffskytt och att hon är bra på att spela fram andra. Hon tycker dock att hon är alldeles för feg och tvivlar för mycket på sig själv plus att hon skjuter för lite.

Della önskar att hon hade bättre självförtroende på plan. Att hon inte skall tveka så mycket och kunna känna att hon faktiskt förtjänar att spela i elitserien. Hon vill att laget skall vinna alla mästematcher och inge respekt i de lag de förlorar mot.

- Det kommer bli jävligt tufft att nå målet att bli sexa i serien men det är ingen omöjlighet, säger hon övertygande.

Om Della fick hålla i en träning skulle hon absolut börja med fotboll.

- Inget springa fram och tillbaka och studsa. Det börjar bli uttjat, säger hon med tyngd i rösten.

Hon skulle träna mycket försvarsspel, både 3-2-1 och 6-0. Bryta av med juniorkontring, träna kreativa anfall där hon inte skulle styra så mycket, ha skotträning och avsluta med tre mot tre.

Om hon är helt ledig från handbollen en helg skulle hon umgås med människor som inte håller på med handboll. Hon skulle shoppa i Farsta Centrum, gå ut och äta och gå på bio. Hon skulle ta långpromenader och göra saker som är avkopplande. Göra sådant hon annars aldrig hinner.

- Och varför inte gå ut och festa lite, säger hon och ler sitt vackra Della-leende.

/Annica Bergman

